

Slovenští horští záchranáři pomáhali české rodině

Ve Slovenském ráji potřebovala ve středu pomoc česká rodina. Horští záchranáři ji potkali náhodou v dolině Suchá Belá u Misových vodopádů a jejich čtyřletého syna, který měl panický strach z přechodu žebříků, doprovodili na konec doliny. Informovala o tom internetová stránka slovenské Horské záchranné služby (HZS).

středa 27. července 2011, 20:30 - Bratislava

Slovenský ráj. Ilustrační foto

FOTO: fotobanka Profimedia

Záchranáři pomohli dítěti, aby bezpečně překonalo žebříky a šťastně dorazilo až na konec doliny. Tam ho odevzdali rodičům a dalším sourozencům.

Stáhněte
si zdarma
nový prohlížeč
Mozilla Firefox

HZS doporučuje turistům, aby dobře zvážili naplánovanou túru a nepřeceňovali své síly a schopnosti. Po deštivých dnech jsou turistické chodníky mokré a kluzké.

V pondělí pomáhali horští záchranáři 74letému českému turistovi, který se zranil ve Vysokých Tatrách. Ve stejný den v Nízkých Tatrách nezvládl túru 50letý Čech. Kvůli stupňující se bolesti břicha nemohl pokračovat ve výstupu na Kráľovu hoľu. Horští záchranáři transportovali vyčerpaného a podchlazeného muže do nemocnice ve městě Brezno.

- byl to Vaclav Tethal, náš milý "Divoň"

Nízke Tatry pro rodiče a dospělé (24.7.-30.7.2011)

Příjezd Nejkratší cesta vede přes Telgart. Chata Rita na Čuntavě (48.842650° SŠ; 20.254750° VD) bude otevřena asi od 21 hodin. (Cesta je dlouhá 730 km / 8 hod.) Mikrobús a Fabia vyjíždí od Lékařské fakulty ve 12 hodin.

Vybavení Jídlo dle dohody ve skupinách. Cestovní pojištění. Příspěvek na ubytování (40€ jasoni/30€ drsoni + 100 Kč). Kapesné na další výdaje (lanovka, vstupy, parkovné atd.). Spacák (drsoni: karimatka). Pláštěnka. Dobrá turistická obuv (sandály na přezutí). Baterka (čelovka). Hrneček. *Jasoni:* malý batoh na denní túry. *Drsoni:* ešus.

Podnik služieb - HRABUŠICE

Autocamping Podlesok

tel: 053/429 91 65 - 4
fax: 053/429 91 63

PODLESOK SLOVENSKÝ RAJ

e-mail: atcpodlesok@gmail.com www.podlesok.sk

Info: 26. JÚL 2011

Horská služba
Mountain rescue service ☎ 18300
Horská služba - Čingov
Mountain rescue service - Čingov
☎ +421 53 42 979 92

Správa národného parku Slovenský raj
Slovak paradise national park administration
☎ +421 53 44 220 10

Polícia
Police ☎ 158, 112

Podnik služieb Hrabušice
☎ +421 53 42 991 65 - 4
fax: +421 53 429 91 63

www.podlesok.sk
www.slovenskyraj.eu
www.hrabusice.sk

Úhrada za použitie majetku: **1,50 €**

Vážený zákazník Mikroregiónu Slovenský raj - sever!

Príroda Národného parku Slovenský raj má nenahraditeľnú hodnotu. Vaším konkrétnym príspevkom na ochranu tohto spoločného dedičstva, údržbu a obnovu bezpečnostných sprístupňovacích zariadení v ňom zabudovaných, ktoré sú majetkom obce je aj zakúpenie tejto účelovej vstupenky. **ĎAKUJEME!**

DO ROKLÍN NÁRODNÉHO PARKU VSTUPUJETE NA VLASTNÉ RIZIKO!

Lieber Besucher des Nationalparks Slowakisches Paradies. Die Natur des Nationalparks hat einen unersetzlichen Wert. **DANKE!**

DER EINTRITT IN DIE SCHLUCHTEN IN DIE SCHLUCHT IN NATIONAL PARK WIRD AUF EIGENE VERANTWORTUNG!

Dear visitor of the Slovak Paradise National Park. The nature of the National Park is of an irreplaceable value. **THANK YOU!**

ENTRY TO CANYONS OF NATIONAL PARK ON OWN RESPONSIBILITY!

Szanowny Turysto zwiedzający Mikroregion Słowacki Raj - Północ Park Narodowy Słowacki Raj wyznacza się niezastąpionymi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi. **DZIĘKUJEMY!**

WSTĘP DO ŻŁEBÓW PN WYŁACZNIE NA WŁASNA ODPOWIEDZIALNOŚĆ!

Platnosť 1 deň / Valid 1 day:

138907 *

Číslo lístka / Ticket number:

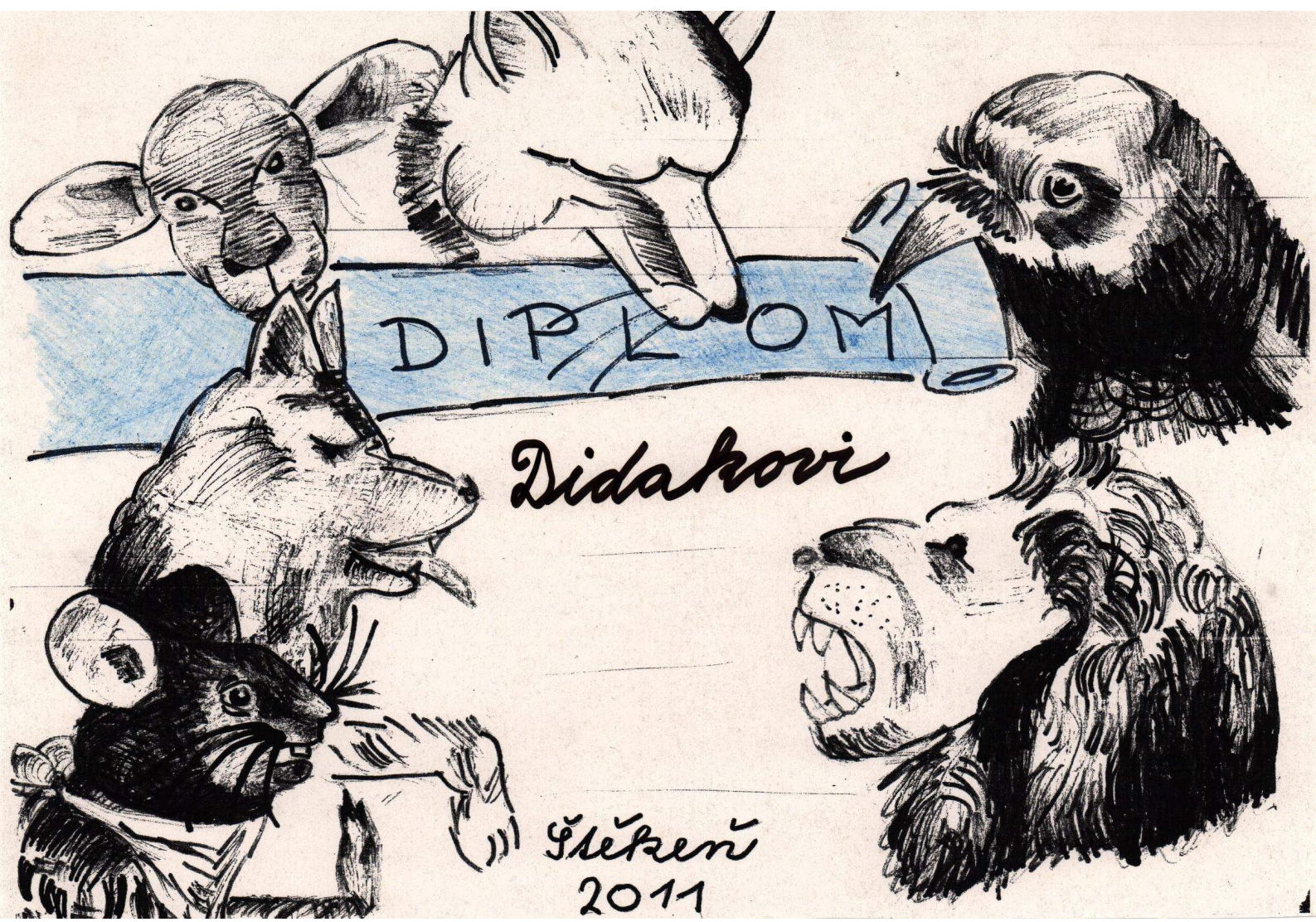
Podnik služieb HRABUŠICE
Hlavná 171, 053 15 Hrabušice
IČO: 35 560 291

**ÚHRADA ZA POUŽITIE
VEREJNÉHO
PRIESTRANSTVA**

2€/deň

038931 * 26 - 7 2011

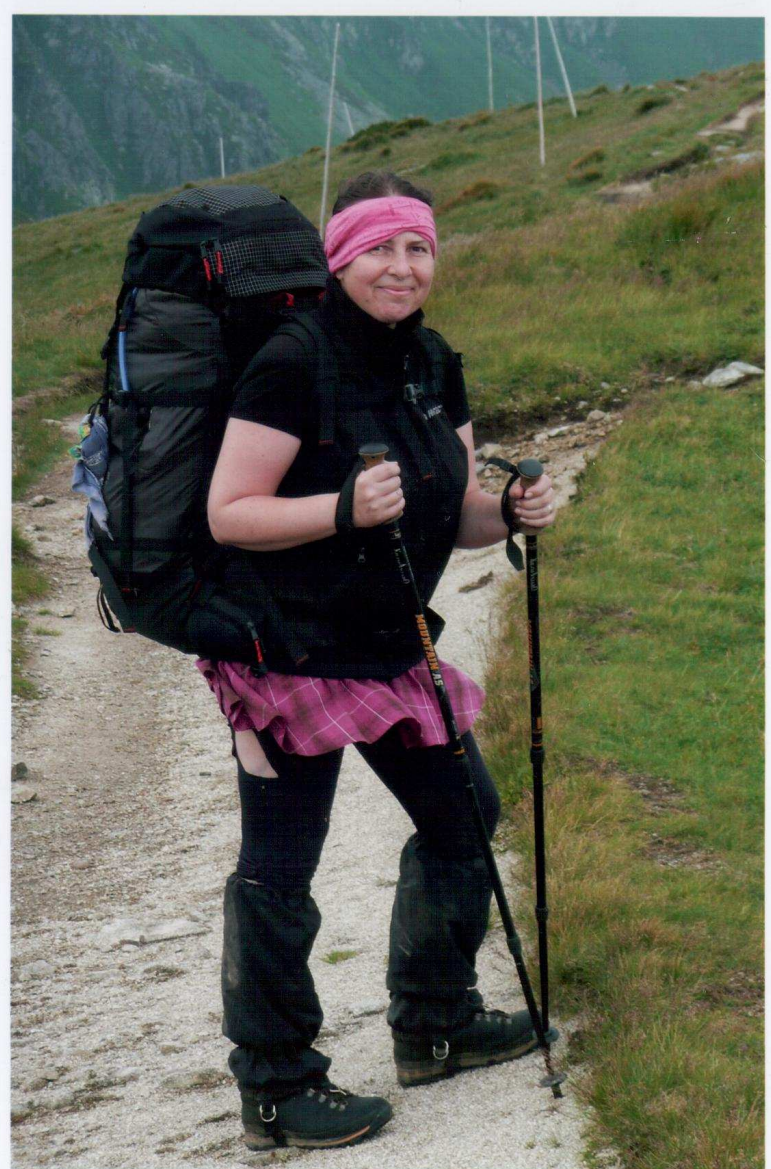

DIPLOM

Didakovi

Štěpán
2011

NÍZKE TATRY - DOSPĚLÍ JASOŇI A PRSONI

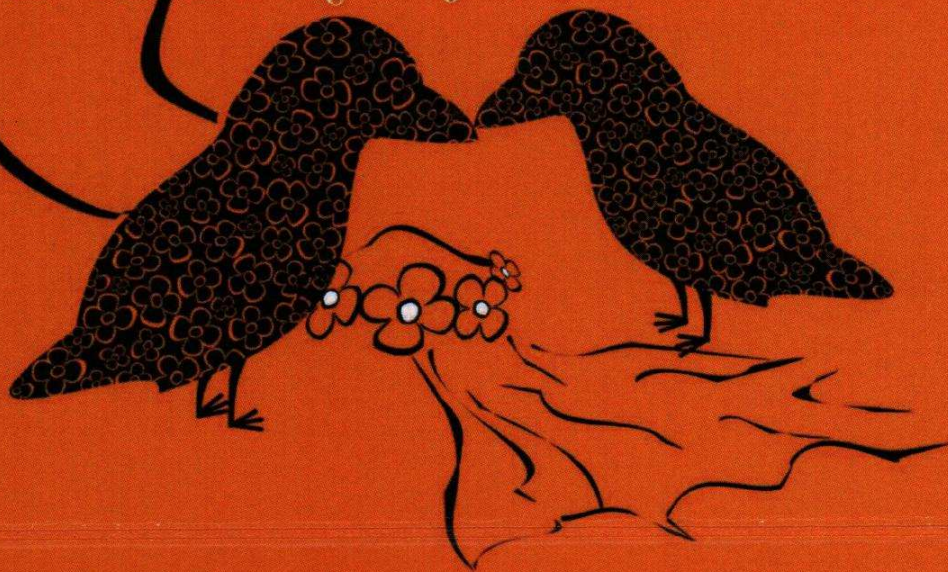

24.7. - 30.7.
2011

„ Jsí půl mého srdce a půl duše mé,
Jsí život, který žiju a sen, co se mi zdá.
A jako melodie bez tónů nebyly by úplné,
od dneška už budu Tvůj a Ty zas má.“

S radostí Vám oznamujeme,
že dne 30. července 2011 ve 12.00 hodin se sobě zaslíbíme
v kostele Narození Panny Marie
ve Starém Plzenci.

Jitka Straková a Kamil Weber

Týmákov 247
Tachovská 85, Plzeň

Městečko Assisi stále přitahuje zástupy poutníků ze všech konců světa, přitom od narození sv. Františka uplynulo téměř 830 let. Papež Benedikt XVI. si stejně jako jeho předchůdce Jan Pavel II. vybral právě Assisi k modlitbám za celosvětový mír. Odsud se vydali františkánští terciáři z Ostrovské farnosti po stopách sv. Františka do Říma. Putoval s nimi také P. Marek Hric, který se s námi podělil o své dojmy z pouti.

V posledních letech jsem si všiml vyprávění lidí o putování do světových poutních svatyní, nejčastěji se jednalo o Santiago de Compostela. V lednu roku 2009 jsem ke svému překvapení otevřel dveře fary, za kterými stál poutník z litevského Vilnius. Také putoval do Compostely...

Musím se přiznat, že i já jsem na nějaké putování začal pomýšlet. Když jsem při jednom rozhovoru s bratrem františkánem dostal nabídku putovat s partou odvážlivců z františkánské rodiny z města Assisi do Říma, neřekl jsem ne. A tak začaly roční přípravy na pout', která byla naplánována na srpen 2011.

Františkovo město

Noční jízda autem 12. srpna do Říma a následná cesta vlakem do Assisi nás stála určitou námahu, ale převládalo cestovní nadšení a očekávání příjezdu do rodiště i místa odpočinku sv. Františka a sv. Kláry. Byl nádherný den a město Assisi nás vítalo ozářené sluncem. Na nádraží, které je nedaleko proslulé Porciunkule, nás čekala první zkouška. Na záda jsme naložili těžké krosny a vydali se pěšky do kempu. Město leží na úpatí hory Subasio, a tak nás hned od vlaku čekal pořádný výšlap. Odhadem to do místa ubytování bylo asi osm kilometrů. Výstup do kempu za městem mě stál mnoho sil. Vyčerpání jsme dorazili na místo a chvíli trvalo, než jsem se znovu dostal do obvyklé pohody. Už v tu chvíli jsem si vzpomněl na slova bratra Junipera z Plzeňské komunity, že pout' se koná s kajícím úmyslem za odpuštění hříchů. Napadlo mě: „Tak to těch nedostatků nemám vůbec málo, když je ten můj kříž tak těžký!“ V Assisi jsme strávili dva dny. Navštívili jsme hroby Františka i Kláry, jako i místa jejich svatého života. To byla příležitost znovu dát dohromady síly i odhodlání. Na slavnost Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna po mši svaté v jedné z kaplí u Porciunkule jsme vyrazili na pout' do Svatého města.

S Božím doprovodem

Hned první den nás čekal tvrdý výšlap na Carcero – po celou dobu putování se nám stal symbolem Božího doprovázení. Výstup probíhal zrovna v tom největším parnu, ale ostré sluníčko naše odhodlání neohrozilo. Od severu zavanul vánek, který sám už byl velkým občerstvením. Navíc s sebou přinesl oblaka, která nás báječně chránila v čase odpoledního horka. Dostalo se nám tak hned na začátku našeho putování krásného pohlázení a ujištění, že cesta pokání je cestou, na které člověka doprovází Pán. Šli jsme po poutní cestě, která vede mimo jiné městy Foligno, Trevi, Spoleto, Piediluco, Rieti, Ponticeli nebo také Monterotondo a další. Cestou jsme zdolávali vrcholky kopců Subasio, Monteluco s poustevnou a konventem sv. Antonína, Bogio Busttone a jiné. Pozorovali jsme jak krásy Umbrie, regionu, ve kterém se nachází Assisi, tak i Lazia, regionu okolo Říma. Do cíle jsme měli dorazit po devíti dnech. Předvečer příchodu jsme strávili na návrší nedaleko města Monterotondo. Usínali jsme s nádherným pohledem na metropoli Itálie s jasně osvětlenou kupolí baziliky sv. Petra ve Vatikánu.

U sochy sv. Františka

Umocnilo to naše nadšení a dodalo sílu na poslední den pochodu. Římská předměstí byla náročná. Kromě velikého horka (denní teploty v průběhu poutě se blížily 40 °C ve stínu), rozpáleného asfaltu a betonu, nám pochod městem znepríjemňoval i velký nepořádek. Zastávka na jídlo v jednom z parků nedaleko hradeb starého Říma jasně ukázala i na problémy s drogově závislými a snad i s bezdomovectvím. Naše putování se pomalu blížilo k cíli, kterým byla socha sv. Františka před Lateránskou bazilikou. Stanuli jsme u něj unaveni, ale se šťastným pocitem, který naplňoval naše srdce. Hned druhý den jsme u hrobu kardinála Josefa Berana v papežských kryptách slavili mši svatou na poděkování za pouť i za celou diecézi. Buď Bohu chvála za dary, které nám na cestě daroval. Nebylo jich málo.

Marek Hric

Foto **archiv autora**

PŘÍKLAD SV. FRANTIŠKA Z ASSISI

Životní příběh mnicha, zakladatele žebrového řádu františkánů a mystika, byl

mnohokrát sepsán i zfilmován. Zajímavý pohled na sv. Františka přináší jeho životopisec Tomáš z Celana, který žil ve 13. století.

V umbrijské krajině plné olivových hájů a vinic, okrášlené množstvím románských staveb a oblouků, zanechal výrazné stopy své přítomnosti svatý František (5. 7. 1182–3. 10. 1226). Tady vyrůstal, prožil mladické krize a zřekl se svého rodného jména Jan Bernard. Tady sbíral prostředky pro chudé, obnovil zchátralý kostelík v Porciunkule, založil bratrstvo františkánů. Tady vyústil velký osobní Františkův boj v duchovní revoluci, která proměnila evropské křesťanství. Probudila v něm totiž nové zdroje víry: prostotu, soucit, radost, pokoj a lásku.

Duchovní radost

Světec své bratry často ujišťoval, že duchovní radost je nejjistějším prostředkem proti nástrahám a lstem zlého ducha. Říkával totiž: „Dábel nejvíc jásá, když může Božímu služebníku vyrvat radost ducha. Nosí s sebou prach a podle libosti jej hází do záhybů svědomí, aby pošpinil jeho čistotu a ryzost života. Je-li však srdce naplněno duchovní radostí, marně stříká had svůj jed. Zlí duchové nezmohou nic proti Kristovu služebníkovu, když ho zastihnou plného svaté radostnosti. Je-li však mysl malátná, bez útěchy a smutná, snadno se stane kořistí smutku nebo marných radovánek.“ Proto se světec snažil žít radostně a vystříhal se sklíčenosti, jakoby to bylo největší zlo. Jakmile zpozoroval, že vstupuje do jeho duše, rychle se začal modlit. Říkával totiž: „Božího služebníka mohou některé věci zmást, ale pak se má rychle ponořit do modlitby a před Nejvyšším Otcem setrvat tak dlouho, až se mu zase vrátí radost ze spásy. Setrvá-li v zádumčivosti, trudnomyslnosti, zbytní v něm ono babylónské zlo, které nahlodá srdce jakoby rzí, nebude-li brzy slzami vyhlazeno.“

Pravý pokoj

František přikázal bratřím zdravít lidi slovy: „Ať ti dá Pán svůj pokoj!“ Mír je božského původu a světec ho svou osobou ztělesňoval. Šířil kolem sebe atmosféru pokoje, všechno, co dělal a říkal, dýchalo pokojem. Byl to pokoj skutečně přítomný, takřka hmatatelný. František pokoj doslova vyzařoval, a proto pouhou svou přítomností mohl usmiřovat svářící se italská města. Nejpůsobivější příklad pokoje dal světec při své cestě do Svaté země. Vypravil se do Palestiny jako zcela bezbranný člověk, odvážně káral křižáky a předpověděl jim porážku. Klidně kráčel středem nepřátelského vojska, nechal se předvést k sultánovi a hovořil s ním s nadšením o evangeliu. Sultán mu naslouchal a jeho řeč na něj mocně zapůsobila. Nenechal ho ani mučit, ani popravít, ale v pokoji ho propustil.

Bratr všech tvorů

Síla lásky udělala z Františka bratra všech tvorů. Říkával, že není nic vznešenějšího nad spásu

duší a prokazoval to tím, že Boží Syn se za jejich spásu dal přibít na kříž. Proto se tak usilovně modlil, neúnavně kázal, tak silně se snažil dávat dobrý příklad. Měl za to, že je Kristovým přítelem, jen když miluje duše tak jako on. Kdykoli kárali jeho přísný způsob života, říkával, že je dán řádu za vzor, tak jako orel vábí svá mlád'ata k letu do výšin. U světcovy cely blízko kaple Porciunkule sedával na fíkovníku cvrček a často líbezně cvrkal. Blažený Otec k němu občas vztáhl ruku a vlídně ho volal: „Bratře cvrčku, pojd' ke mně!“ A cvrček, jako by tomu rozuměl, přišel a na ruku si mu sedl. Pak mu František řekl: „Zazpívej, bratře cvrčku, a svým cvrkáním chval Pána, svého Stvořitele.“ A poslechl, začal cvrkat a nepřestal, dokud s ním Boží muž nezazpíval Boží chvály a dokud mu nepřikázal, aby si šel po svém.

Ludmila Kotrmanová

S radostí Vám oznamujeme:

*„Dospěli jsme k největšímu
dobrodružství našeho života
a dne 4. července 2011
v pravé poledne
mu vykročíme společně vstříc
svatbou v kostele Všech Svatých
v Plzni na Roudné.“*

Jaroslava Prokopová & Dan Hasnedl

*Tymákov 252
jarkaadan.unas.cz*

Ve dvou se to lépe táhne,

*takže vás zveme v sobotu 3. září 2011
do kostela Všech Svatých na Roudné
v Plzni. Při mši svaté v 15:00 hod. si
navždy slíbíme lásku, úctu a věrnost.*

Magdaléna Muchová & Zdeněk Vokurka

Doudlevec E2186

Plzeň, 301 00

"Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá."

***Dne 10. září 2011 v 15:00 společně přistoupíme
k oltáři v kostele Všech svatých v Plzni na Roudné,
kde si vzájemně slíbíme lásku, úctu a věrnost.***

Přijďte s námi tuto slavnost prožít!

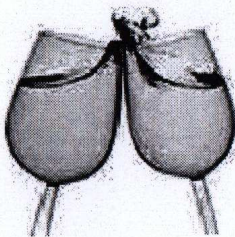
Tomáš Brabec

Sušická 120, Plzeň

Marie Macháčková

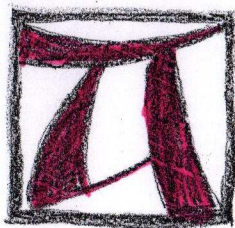
Skrětova 6, Plzeň

Srděčně Vás zveme na slavnostní pohoštění v Lochotínském pavilonku od 17.30 hod.

Maruška & Tomáš

*Seznam svatebních darů, které bychom si přáli, naleznete na:
<http://www.beremese.cz/svatebni-seznam/mndkbcce>
správce webu: animach@seznam.cz*

BUCHA NÁSLEDUVAL
ZVĚRO

HRLOVÁDEHO SYNA,
KROŠEHO PANA

JOŽIŠE KRISTU,
ZPŮSOBETI ŽIVOTA,
JAKÝ JSI UKÁZAL
SVĚTLU SLUŽEBNÍKU
FRANCIŠKOVÍ.

Čin Vám děkujeme!

Regalát

Jan Nepomuk

Helena Klavd

Pete Alcantara

Mateus

Kapit

Diecézní pouť do kláštera Teplá sobota 3. září 2011

- 9³⁰** **přivítání poutníků u kříže**
biskup František Radkovský, P. Augustin Kováčik O.Praem., administrátor kanonie
- 9⁴⁵** **přednáška** „Vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli.“
P. Miroslav Verčimák, farnost Plzeň – západ
- 11⁰⁰** **mše svatá** *biskup František Radkovský, hlavní celebrant*
na závěr mše předání certifikátů při zakončení kurzu varhaníků
- 12³⁰** **přestávka na občerstvení**
- 13¹⁵** **koncert scholy u katedrály sv. Bartoloměje** (kostel Zvěstování Páně)
- 14⁰⁰** **dělený program**
- **křížová cesta** *P. Augustin Kováčik* (park kláštera)
 - **adorace** (kaple kláštera 1. patro)
 - **divadlo Vítů Marčíka** „Mystéria buffa“ (Modrý sál)
- 15³⁰** **závěr pouti, eucharistické požehnání**

program pro děti a ministranty

9⁴⁵–10⁴⁵; pokračování 13³⁰–15³⁰ (sraz před kostelem)

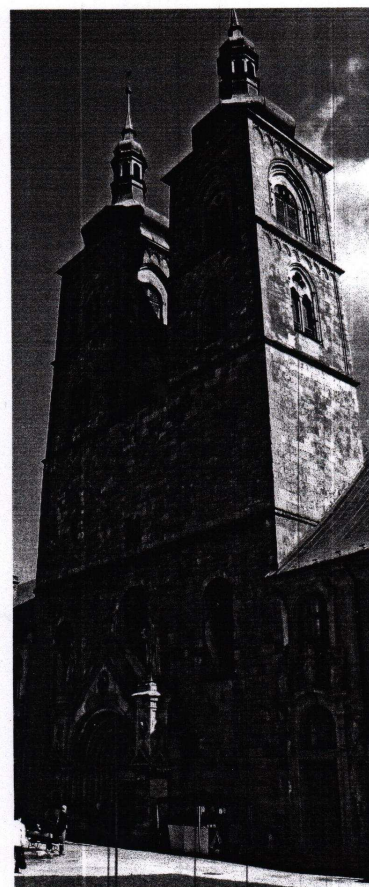
program pro -náctileté (14–17 let)

9⁴⁵–10⁴⁵; pokračování 13³⁰–15³⁰ (sraz před kostelem)

program pro mládež

v pátek program od 19⁰⁰; v sobotu 9⁴⁵–10⁴⁵ přednáška P. Stanislava Góry

Po celý den příležitost ke svátosti smíření, prodej křesťanské literatury, občerstvení.

"Pozvedám své oči k horám..."

**S
L
Á
V
E
K**
**K
L
E
C
A
N
D
R**

9.září 2011 v 19 hodin
kostel Všech svatých v Plzni na Roudné

Prodej vstupenek na místě.
Koncert se koná za podpory města Plzně.

ŘKF Plzeň - Severní předměstí
Komenského 17
Severní předměstí
323 00 Plzeň - 1

12.7.2011, Špindlerův Mlýn
Č.j. 2011001950/2b-1

Vážená paní / Vážený pane / Milí přátelé,

děkuji za Vaši aktivní podporu misijní činnosti a za Váš dar zaslaný v průběhu ledna 2010 až června 2011:

5 828,00 Kč vs: 140 přijatý dne 8.12.2010

957,00 Kč vs: 940 přijatý dne 4.1.2011

4 229,00 Kč vs: 340 přijatý dne 14.4.2011

11 014,00 Kč === jedenácttisícčtrnáctkorunčeských ===

Jsem velmi rád, že můžeme společnými silami pomáhat lidem v misiích.

A co misie dělají?

- Misie hrají podstatnou roli v boji proti chudobě, negramotnosti, nemocem, nespravedlnosti a vykořisťování.
- Misie formují křesťanská společenství, ve kterých mohou lidé prožívat svoji víru v pokoji a spravedlnosti.
- Misie podporují a povzbuzují četná povolání v místních komunitách.
- Misie systematicky pečují o nejzákladnější potřeby dětí, chrání jejich práva a důstojnost, vychovávají je tak, aby se v dospělosti uměly o sebe postarat.
- Misie respektují autonomii a identitu všech místních komunit. Umožňují, aby tradice a zvyky domorodců byly darem pro všeobecnou církev.
- Misie podporují vzájemnou solidaritu, úctu a lásku.

Připomínám, že potvrzení o přijetí daru pro daňové účely zasíláme těm, kdo o to požádali, vždy na začátku kalendářního roku, pokud není domluveno jinak.

Ještě jednou děkuji za Vaši pomoc, která je velmi potřebná, a vyprošuji Vám Boží požehnání, radost a pokoj.

P. Jiří Šlégr
národní ředitel PMD

Vyřizuje: Lenka Nováková

Farnost Plzeň – Severní předměstí

zve na oslavu

15 let

od založení

farnosti

Pátek 16.9.

19:00 večer chval (Domeček)

Sobota 17.9.

9:00 Duchovní obnova (frant. klášter)

12:00 Oběd

15:00 Mše svatá (kostel Všech svatých, Roudná)

17:00 Agapé (Lochotínský pavilónek)

Neděle 18.9.

18:00 Koncert „Kudrnatá Kapusta“ (kostel Všech svatých)

Program oslavy 15 let

farnost Plzeň - Severní předměstí

Pátek 16.9.

19:00 večer chval (Domeček)

Sobota 17.9.

Frant. klášter – kostel Nanebevzetí P. Marie

9:00 1. přednáška: „*Společenství mezi lidmi*“
(br. Jeroným Jurka OFM)

10:30 2. přednáška: „*Společenství s Bohem*“
(br. Michal Pometlo OFM)

12:00 Oběd

15:00 Mše svatá (kostel Všech svatých,
Roudná)

19:00 „Agapé“ (Lochotínský pavilónek)

Neděle 18.9.

18:00 Koncert „Kudrnatá Kapusta“
(kostel Všech svatých, Roudná)

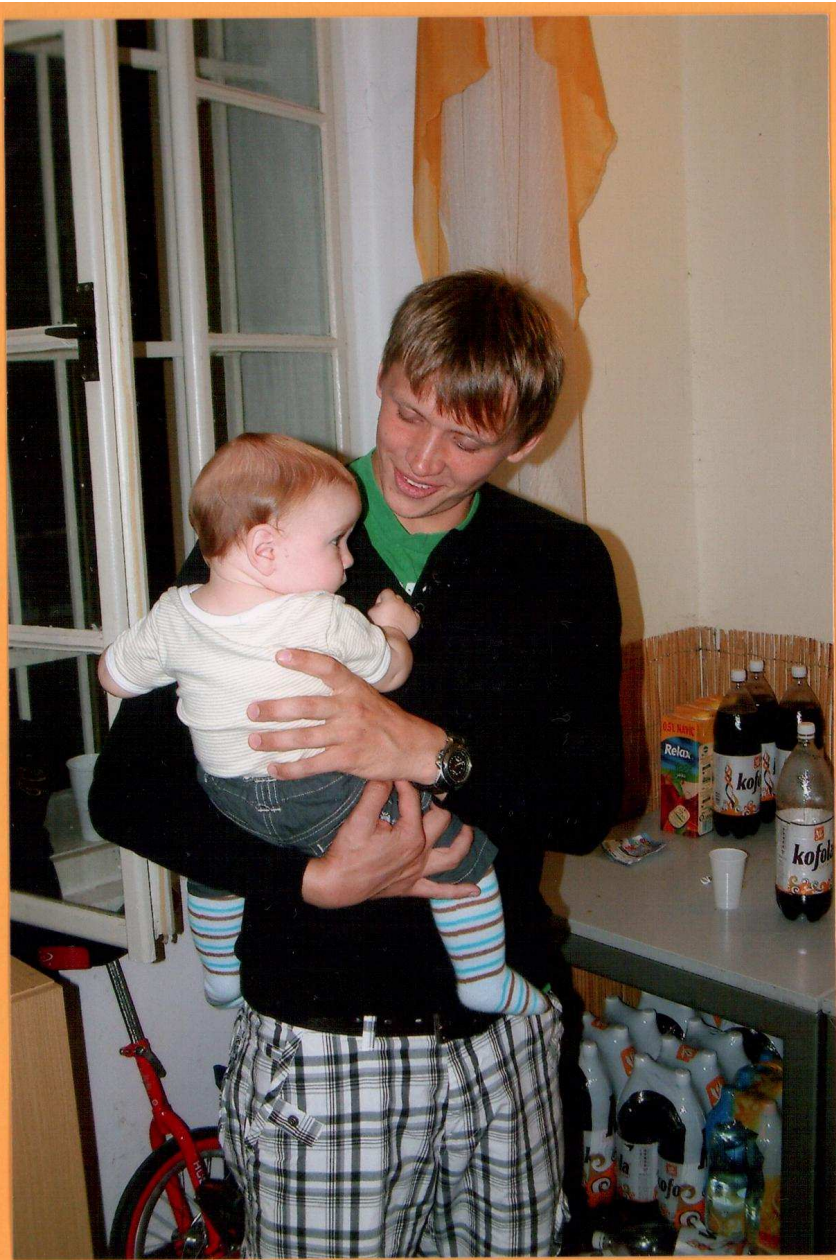
*Oslava 15 let od založení farnosti
16. – 18.9. 2011*

KOSTEL
VŠECH SVATÝCH
- přimášení
daru

AGAPE
V PAVLONCE

Súcevní
ománie,
ktere
rozvolily
sestry
hlavishy
& zaplatily
niektere
rodiny
z fajnossi

OSLAVA 15. let ^{NAŠÍ} FARNOSTI

CINNOST	JMÉNO + KONTAKT
DOPOLEDNÍ OBČERSTVENÍ U FRANTIŠKÁNŮ V SÁLE - připravit kávu a čaj do várnice z domečku a dopravit je do fr.sálu, na místě připravit hrnečky, cukr, mléko atd - buchty či jiné malé občerstvení??	2-4 lidé Barburova RADIKA A HANKA TLUSTÁ Cukr, kafe, citrony, mléko čaj, várnice, lžičky, ussovy, kelímky
OBĚD U FRANTIŠKÁNŮ U FRANTIŠKÁNŮ Nakoupit a připravit v učebnách na barburovi : V SÁLE - párky, chleba, hořtice, 1x basa Birell, 2x basa Gambrius, 2x balení vod/minerálek nebo šťáva do várnice (nakoupit až v sobotu, podle počtu lidí přítomných v sále)	2-4 lidé KOLÁTOVÍ Bazel, minerálky chleba + párky v sobotu
Nákup a přívos jídla a pití do Pavilonku - víno (15l bílé, 15l červené) - nealko – kofola, cocacola, voda perlivá, voda neperlivá, pomerančová limo (po 1x balení) - pivo Birell (1x basa) - 1x mléko - 1x kostkový cukr - káva, čaj - brambůrky (10x balení) - slané tyčinky (20x) cca 120 ks 3del + cca 70 ks 0,5l Brabčovi - kelímky (100 ks 0,5l, 100 ks 2del) + misky gulášové, salátové, ubrousky	Juniper + <u>Jakobi</u> (1 osoba) Janka 777 899 049 JAKOUBEK 7x
Zajištění a přívos sudu PIVA (+ pípa, chlazení atd) - 1 sud	1-2 lidé STRAKOVÍ?
OBSLUHA NA BARU - TOČENÍ PIVA (prodej)	1-2 lidé Jindra, Lucie, Anička, HANKA TLUSTÁ
OBSLUHA NA BARU-prodej (připravit ceník) nalévání vína, nealka vaření kávy a čaje mytí nádobí	2-4 lidé MARIE LINKOVÁ ST. JAKOUBEKOVÁ M.

příprava jídel

Cukr
mléko
citrony
káva
čaj
koalétky

Brabčovi

OBČERSTVENÍ NA VEČER V PAVILONKU – JÍDLO	JMÉNO	CO PŘIPRAVÍM
- chlebičky, jednohubky, buchty, koláče, ...	Mišutka	1x 1ks jednohubka s česnekem pomaz.
	Now	Buchty
	Arca	Šnoka
	Jana Těch	Slad. buchty s česnekem
	JAKOUBEKOVÁ	SLANÁ BUCHTA
	JUDY	sladký mákovec
	MIRKA SVOBODOVÁ	SLANÉ ŠNEKY
	MARIE LINKOVÁ	BUCHTA
	anna jakoubeková	sladká šnoka
	IRENA ZETOVÁ	CHLEBIČKY
	PODLIPÁČI	rajčankové chlebičky
	ZUDILOVÍ	SLADKÉ PĚZY
	ŠTORŽERINÁ	CHLEBIČKY
	JOHANA ŠEDOVÁ	CHUTOVKY nebo sl. rýž. Lind.

OZNÁMENÍ

Chvála Kristu!

Dovolujeme si oznámit změnu v bohoslužbách v Chotíkově. Na přání chotíkovských farníků bude mše svatá v Chotíkově **přesunuta ze soboty na neděli, a to od 1. Neděle adventní (27. 11. 2011)**. Mše svatá tam bude každou neděli od 7³⁰ hodin.

Děkujeme a přejeme všem krásný den.

Br. Dominik Valer OFM

OHLÉDNUTÍ

• Na skok do Skok

V sobotu 24. září se v časných ranních hodinách vydala skupinka farníků spolu s bratrem Didakem na putování po mariánské poutní cestě do bývalého poutního místa Skoky u Žlutic. Autobusem z Plzně do Toužimi jelo pět poutníků a odtud putovali pěšky do Sovolusk, kde jsme se k nim přidali my, kteří jsme zvolili méně náročnou trasu a na místo setkání jsme přijeli z Plzně autem. Po menším bloudění jsme se šťastně všichni shledali a v počtu čtrnácti (čtyři děti a zbytek dospělí) jsme vyrazili ze Sovolusk pěšky do Skok k P. Marii Pomocné. Putovali jsme krásnou sluncem prozářenou podzimní přírodou, po cestě jsme se pomodlili Anděl Páně, vyplašili ještěrky, užovku, našli pár hub, trochu pobloudili a nakonec šťastně dorazili do skokovského kostela Navštívení Panny Marie (svátek a hlavní pout' připadá na 2. července). Monumentální dvouvěžová barokní stavba, dnes značně zchátralá, je zcela ukryta v lesích a jen vzdáleně dává tušit zašlou krásu a slávu tohoto poutního místa. Přístup ke kostelu je dnes možný pouze pěšky nebo na kole, autem se sem nedostanete. Oltářní vévodí obraz P. Marie Pomocné, který je kopií „zázračného“ obrazu z německého Pasova. Na přímluvu P. Marie se zde událo mnoho zázraků, ročně doputovalo do Skok až 40 tisíc poutníků a věhlas poutního místa se odráží i v lidovém označení P. Marie Pomocné — „**panenko skákavá**“. Při krásné mši svaté, kterou sloužil bratr Didak, se poloprázdným kostelem rozléhal náš zpěv a v přímluvách každý z nás předkládal Bohu své prosby a úmysly, se kterými jsme na toto místo putovali. Po mši jsme se občerstvili, popovídali a dali si kafe, které nám uvařil „dobrovolník“, který,

10

ač nevěřící, jezdí na toto klidné místo relaxovat a čerpat sílu do života. Poté jsme se opět rozdělili na dvě skupiny, větší část se po stejné trase vrátila ke svým autům do Sovolusk, zbytek poutníků dokončil pěší pout', dlouhou 23 km ve Žluticích a vlakem se dopravil do Plzně. Někteří ještě projížděli krásnou přírodou a oddalovali návrat do Plzně jak se dalo, jiní pospíchali, aby stihli večerní program, který je čekal v Plzni. Počasí nám přálo a velké poděkování patří Štěpánce a Jirkovi Syrovátkovým, kteří pout' naplánovali a zorganizovali a především Pánu Bohu, který nás na toto krásné místo přivedl. www.skoky.eu *Pavla Budilová*

• Slavili jsme 15 let františkánské farnosti

Před patnácti lety přišli do Plzně, do bytu na Viničích tři bratři františkáni, Jeroným, Šebestián a Jiří, aby mohli lidem ze sídliště rozdávat ze svých rukou plno pokoje a radosti. A jejich prostý život přitahoval. Zanedlouho se přestěhovali do bývalé zrekonstruované školky na Lochotíně a tomuto místu se podle skutečné atmosféry, odtud vyzařující, začalo něžně a hezky říkat „Domeček.“ Zástup poutníků putujících po této zemi se rozrostl do širě a tak se pro slavení liturgie pronajímá lochotínský Pavilonek, kde se s trpělivostí a pokojem čeká, až se společenství rozroste také do „výšky.“

Oslava výročí založení farnosti byla zahájena v pátek 16. září Večerem chval v „Domečku“, kde Didakovo vřídlné slovo střídaly chvály a díky jednotlivců a vše a všechny doprovázely a podmaňovaly nádherné kytarové písně, právě takové, které dokáží rozeznívat v duši ty nejkrásnější akordy.

Na druhý den, sobotu 17. září, byly připraveny přednášky v sále arciděkanství ve Františkánské ulici. Přednášel bratr Jeroným Jurka a Michal Početlo. S nimi nás navštívil také bratr Eliáš.

První přednáška od Jeronýma byla na téma: Život ve společenství.

„Každý sám musí přemýšlet, jak by se mohl ve farnosti nejlépe zapojit . . .“

Farnost jako rodina, mám kam dovést své blízké a přátele?

Kde mám svou farnost? Znáám lidi z farnosti, vím, co je těší, co je trápí?

Druhá přednáška s bratrem Michalem začala modlitbou: „Pane, pomoz nám pochopit to, co je slovy nevyslovitelné a nepopsatelné.“

Z mluveného slova jsem postřehla, že Bůh stvořil člověka pro vztah.

„Pro hříšníka je modlitba hledáním ztraceného ráje, hledáním Boží přítomnosti, Boží blízkosti. Usilujeme o vztah, ne o city a pocity. Naučit se naslouchat Bohu je celoživotní úkol . . .“

Během přednášek se venku za okny kousek od nás na náměstí konaly rušné Dny vědy a techniky a v katedrále nad námi zvonily zvony na zádušní mši generálního vikáře Roberta Falkenauera.

Po přednáškách jsme měli oběd a pak jsme přešli na mši svatou na Roudnou, do kostela Všech svatých. Místo tiché, již po staletí vůněmi modliteb prosycené.

Při mši zde bratr Eliáš obnovil řeholní sliby, byly posvěceny nové ornáty, jáhenská dalmatika a štolý a také nový kalich, obětní miska a svícny na oltář, které z pouti za sv. Františkem do Assisi přivezl bratr Juniper. Při kázání nám Didak hezky zopakoval, že Bůh nepotřebuje, abychom chodili každou neděli do kostela, ale my to potřebujeme! A také povzbudivá slova, že Bůh (naštěstí) ne-

smýšlí tak, jako lidé, ale jen On je dokonalou Láskou.

A ta dokonalá láska, to je Agapé, jak se také nazývala závěrečná část oslav.

Byla v Pavilonku, hrála nám k poslechu skupina Martina Pachnera a také Honza Váně, a den se v družném hovoru mezi farníky pomalu zhouplo do krásného teplého pozdně letního večera.

Na palubě byly nachystány nejrůznější dobroty, od ovoce, které vítaly především děti až po nejrozmanitější kousky z naší domácí kuchyně. Bylo možné nahlédnout do farních kronik, nebo si prohlížet promítané fotografie, na terase byly tabule s fotografiemi, mapujícími uplynulých 15 let, tančilo se. Plavbu lodě ponechali všichni bdělému kormidelníkovi a každý si mohl dosyta prožívat doteky nových i starých přátelství.

*V moři je spousta slané vody
a v ní příběhů, víc nežli hvězd,
poplujem spolu po té vodě
a vezmeme všechny, kdo chtějí svězt.*

Linda Weissarová

15 LET FARNOSTI

Oslava 15 let františkánské farnosti.

Před patnácti lety přišli do Vinického bytu tři bratři františkáni, Jeroným, Šebestián a Jiří, aby mohli lidem ze sídliště rozdávat ze svých rukou plno pokoje a radosti. A jejich prostý život přitahoval. Zanedlouho se přestěhovali do bývalé MŠ na Lochotín a tomuto místu se podle skutečné atmosféry odtud vyzařující začalo něžně a hezky říkat „Domeček.“ Zástup poutníků putujících po této zemi se rozrostl do širě a tak se pro liturgii pronajímá Lochotínský Pavilonek, kde se s trpělivostí a pokojem čeká, až se společenství rozroste také do „výšky.“

Oslava byla zahájena modlitbou chval, kde Didakovo vlídné slovo střídali chvály a díky jednotlivců a vše doprovázely a podmaňovaly nádherné kytarové písně, právě takové, které dokáží rozeznávat v duši ty nejkrásnější akordy.

Na druhý den byli připraveny přednášky v sále fary ve Františkánské ulici.

Přednášel bratr Jeroným a Michal Pometlo. S nimi nás navštívil také bratr Eliáš.

První přednáška od Jeronýma byla na téma: Život ve společenství.

Každý sám musí přemýšlet, jak by se mohl ve farnosti nejlépe zapojit. Život v církvi nemusí lidé nacházet pouze přes svátosti, ale i přes službu (v ekonomii, opravářství, stavebnictví...).

Farnost může mít nějakou svoji provozovnu, která ji bude živit.

Farnost může být jako úřad. Je nutné ji ale nenechat bujet, protože byrokracie to má v přirozenosti. Lidé často vyhledávají církev kvůli úředním záležitostem a záleží na tom, jaké bude prvotní setkání.

Farnost jako čerpací stanice, to je osud farností ve velkých městech. Místo, kde se lidé střídají, jsou na cestách. Není to ale ideální. Nestačí jen vztah s Bohem, ale i s lidmi. Jinak se stane člověk soukromou osobou, která je nucena se orientovat jen podle vnějšího světa.

Může se stát, že si lidé chodí do kostela jen posedět a nemají dlouho zájem se do společenství zapojovat.

Farnost jako rodina. Stále trpíme chladností kostelů. Málokdy se setkáme s vřelým přijetím, málo se známe, nebo se málo chceme poznat.

Službu v rodinné farnosti je třeba dělat dovnitř i ven. Současná charita ztrácí duchovní rozměr, protože lidé už tam nebývají proto že chtějí sloužit, ale protože to jsou zaměstnanci.

Máme kam přivést své blízké a přátele?

Společenství nesmí být uzavřené. To v křesťanském prostředí od podstaty nejde.

Kde mám svou farnost?

Znám lidi z farnosti? Vím, co je těší, co je trápí?

Co farnosti dávám?

Odvážím se někoho pozvat do našeho společenství?

Druhá přednáška s bratrem Michalem začala modlitbou: „Pane, pomoz nám pochopit to, co je slovy nevyslovitelné a nepopsatelné.“ Když jsem se kamarádce pokoušela přiblížit, o čem to bylo, přiznala jsem se jí, že jsem většinu přednášky prožila pozorováním dřevěného stropu sálu a vychutnávala si dokonalou přítomnost okamžiku, blízkost, a ještě něco, co je opravdu nepopsatelně krásné.

Z mluveného slova jsem postřehla, že Bůh stvořil člověka pro vztah. Pro vztah mezi lidmi i pro vztah člověka k Bohu.

Pro hříšníka je modlitba hledáním ztraceného ráje, hledáním Boží přítomnosti, Boží blízkosti.

Petr se modlil: „Pane odejdi ode mne, neboť jsem hříšný.“

Farizej říkal: „Podívej Pane, odvádím ti desátky, co bys beze mě byl!“

Boha nelze vtlačit do našich lidských rozměrů. K vidění Boha potřebujeme čisté srdce, ztišení, soustředěnost. Soustředím-li myšlenky, je třeba soustředit i tělo. My se stále snažíme „něco“

*dělat a nedokážeme se ztišit. Činnost je druhem lásky, ale láska není druhem činnosti.
Neustálá činnost nás nejen ubíjí, ale i zabíjí.*

Východní otcové upozorňují své řády, aby nezaměňovali setkání s Bohem za přemýšlení o Bohu. Usilujeme o vztah, ne o city a pocity. Ty jsou nespolehlivé a zavádějící.

Na překážku k vytvoření vztahu je mnoho slov, nedostatek víry, lidská ubohost.

Láska k Bohu závisí na lásce k lidem. Kdo neodpustí, tomu nebude odpuštěno.

Skutečné pokání není v dojatých slzách a objímání, ale napravení toho špatného.

Jsme schopni vidět Boha jen skrze viditelná znamení – svátosti, ikony, oleje, pryskyřice, voda, zpěv... vnímáme sluchem, zrakem, chutí, vůní.

Naučit se naslouchat Bohu je celoživotní úkol.

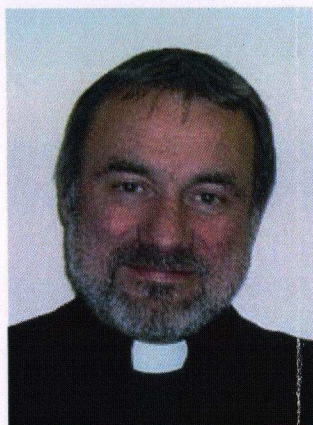
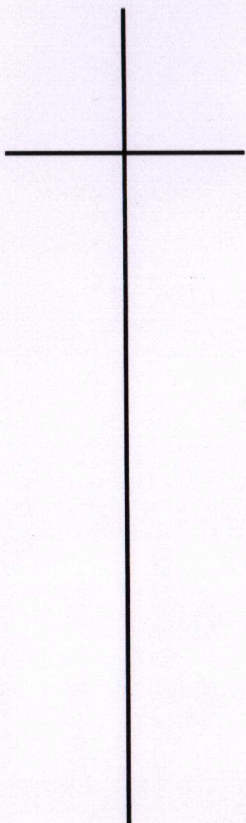
Po přednáškách jsme měli oběd a pak jsme přešli na Roudnou, do kostela Všech Svatých. Místo tiché, již po staletí vůněmi modliteb prosycené.

Při mši zde bratr Eliáš obnovil řeholní sliby, byla posvěcena nová kněžská roucha, a také nový kalich a miska. Při kázání nám Didi hezky zopakoval, že Bůh nepotřebuje, abychom chodili každou neděli do kostela, ale my to potřebujeme! A také povzbudivá slova, že Bůh (naštěstí) nesmýšlí tak, jako lidé, ale jen On je dokonalou Láskou.

A ta dokonalá láska, to je to Agapé, jak se také nazývala závěrečná část oslav.

Byla v Pavilonku, hrála nám k poslechu skupina Martina Pachnera a den se v družném hovoru mezi farníky pomalu zhoupl do krásného teplého pozdně letního večera. Na palubě byly nachystány nejrůznější dobroty, od ovoce, které vítali především děti až po nejrozmanitější kousky naší domácí kuchyně. Bylo možné nahlédnout do farních kronik, nebo si prohlížet promítané fotografie, tančilo se. Plavbu lodě ponechali všichni bdělému kormidelníkovi a každý si mohl dosyta prožívat doteky přátelství a sounáležitosti.

*V moři je spoustu slané vody
a v ní příběhů, víc nežli hvězd,
poplujem spolu po té vodě
a vezmem všechny, kdo chtějí svézt.*

*Jednoho dne vstoupil Pán Ježíš
i jeho učedníci na loď; řekl jim:
„Přeplavme se na druhý břeh jezera.“*

Lukášovo evangelium 8,22

Oznamujeme, že nás na věčnost přešel ve věku 60 let

Mons. Dr. Robert Falkenauer

čestný papežský kaplan a generální vikář plzeňské diecéze.

Mons. Dr. Robert Falkenauer se narodil 25. 2. 1951 v Sokolově, měl pět sourozenců. Maturoval na strojnické průmyslovce v Ostrově nad Ohří a vystudoval přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy v Praze.

Po základní vojenské službě pracoval několik let jako programátor projektového ústavu v Praze a získal doktorát přírodních věd. V roce 1981 emigroval do Rakouska, kde pracoval několik let jako programátor. Tehdy došlo k jeho rozhodnutí ke kněžství, odešel do cisterciáckého kláštera v Heiligenkreuz a zde studoval na místní filosoficko-teologické vysoké škole. Titul magistra teologie získal na univerzitě ve Vídni.

Po návratu do Čech byl v roce 1993 vysvěcen na kněze. Pak krátce působil jako kaplan v Sokolově. Po zřízení Biskupství plzeňského byl povolán do Plzně do funkce biskupského sekretáře, současně převzal duchovní správu ve Spáleném Poříčí a okolí a učil na Církevním gymnáziu. V letech 1995 - 1999 vykonával službu vicerektora Arcibiskupského semináře v Praze. Po návratu se stal biskupským vikářem pro školství, vzdělávání a styky se zahraničím, soustředil se především na pastorační vysokoškolskou a na pedagogickou činnost na Západočeské univerzitě v Plzni a na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Plzni.

V prosinci 2006 byl ustanoven generálním vikářem plzeňské diecéze. Zemřel náhle po krátké těžké nemoci 7. září 2011 v Plzni, zaopatřen svátostmi Církve.

Za vše dobré, co nám Pán Bůh daroval skrze jeho život, poděkujeme **při mši svaté v sobotu 17. září 2011 v 11.00 hod. v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni**. Po ní bude v 13.30 hod. pohřben do kněžského hrobu na ústředním hřbitově v Plzni.

Prosme Pána, ať zemřelý vidí v plném světle to, co věrně vykonával kněžskou službou.

Mons. František Radkovský, biskup plzeňský
spolupracovníci na Biskupství plzeňském
kněží a jáhni plzeňské diecéze

sestra Helena s rodinou
bratr Emanuel s rodinou
bratr Miroslav s rodinou
švagrová Anne

CO? modlitební setkání se zpěvem
písní, chval a krátkou promluvou

KDY? každé třetí úterý v měsíci
od 19:30

KDE? kostel Nanebevzetí Panny Marie
Plzeň, franšiskánská 11

„Jak dobré je
vzdávat
Hospodinu chválu“
Žalm 92

VEČER CHVAL

Nanebevzetí Panny Marie

20.9
2011

www.plzen.signalny.cz/chvaly

koncert komorního souboru

Kudrnatá kapusta

Markéta
Kapustová

Monika
Kudrnová

Václav Kapusta

18.září 2011 v 18 hodin
v kostele Všech svatých na Roudné.

Na programu skladby D.Castella, J.Ph.Rameaua, P.Glanville-Hickse, A.Ferranta, , W.Theisingera a dalších autorů.

Vstupné 100,-Kč/50,-Kč.

Koncert se koná za podpory města Plzně.

koncert komorního souboru

KUDRNATÁ KAPUSTA

1. M. Marais - Les Folies d'Espagne pro flétnu a b. c.
2. J. Ph. Rameau - svíta pro zobcovou flétnu a vírgínal
3. J. S. Bach - Air ze suity no. 3 pro flétnu
4. W. Theisinger - Café Oriental pro flétnu a kytaru
5. P. Glanville - Hicks - Sonatina pro zobcovou flétnu a klavír (animato assai, lento recitativo, vivace)
6. J. Massenet - Méditation pro flétnu a klavír
7. A. Ferante - La Musa smarrita pro fagot a klavír
8. W. Theisinger - Should I Open These Letters
Lucy, My Wilful Cat
pro flétnu a kytaru
9. S. Schwab/P. Horton - Toccata For A Wild Old Lady
pro kytaru, flétnu, klavír a fagot

KUDRNATÁ KAPUSTA vám hraje ve složení:

Monika Kudrnová - vírgínal, klavír

Ivan Kudrna - kytara

Markéta Kapustová - flétna

Václav Kapusta - fagot, zobcové flétny

Kronika 2011 – září - prosinec

Září

Se školním rokem se vrátil život do Domečku: nábožka, bířmovanci, biblické tance, společenství, skauti, senioři, modlitba chval. Mišutka vše dobře zkoordinovala a sladila časy, tak, aby se aktivity netloukly.

Každou **první neděli v měsíci** máme mši sv. pro děti, kde zpívá dětský "Chlupatý sboreček" pod vedením Jany Černé a Jany Pachnerové a jsou skvělí.

9. září vystoupil v kostele Slávek Klecandr, který u nás i přespál, strávili jsme společně i večer, kdy jsme si povídali.

Každou první neděli v měsíci máme také "mezimešní" schůzku, kde informujeme farnost o krocích ohledně stavby kostela. Již jsme rozhodli, že kostel bude zasvěcen sv. Františkovi a kaple sv. Kláře. Po roce a půl jsem vybrali tři pozemky a z nich jeden, o který požádáme město a to je na Kotíkovské ulici nad LDN. Poslední slovo měli br. Didak a náš pan biskup František.

9. prosince Didak se Štěpánkou Syrovátkovou podali žádost na úřadě města Plzně o směnu pozemků. Teď čekáme, jak se město k našemu požadavku vyjádří. Biskupství také vyčlenilo finance na placení koordinátorky Štěpánky S. a tímto krokem se viditelně hlásí ke stavbě centra. "Kostelová" skupinka se pravidelně schází a projednává a plánuje další kroky. Do skupinky patří br Didak a Dominik, Jirka a Štěpánka Syrovátkovi, Jarda Jakoubek a Míša Kopečková.

17. září jsme slavili 15. let farnosti. V pátek byla Modlitba chval v Domečku. Sobotní program byl zahájen v našem bývalém klášteře duchovní obnovou, kterou vedli bratři Jeroným a Michal. Dále následovala mše sv. na Roudné v kostele Všech svatých a večerní setkání v Pavilonku, kdy byly vystaveny fotky z uplynulého období. Představili jsem také knížku vydanou za podpory ÚMO 1 s názvem "Františkáni v Plzni 1293 - 2010" kde je shrnuta hlavně novodobá historie bratří působících na sídlišti Severní předměstí. Sestry klarisky nám ušily nové ornáty, na které přispěly některé rodiny a jedno společenství. My bratři jsme darovali nový kalich a misku z olivového dřeva (přivezl ji Ginepro z poutě z Assisi do Říma).

17. září se konal pohřeb a loučení s generálním vikářem Robertem Falkenurem v katedrále sv Bartoloměje.

Bratři Ginepro a Didak se účastnili "Františkánské misie v Ostravě", Ginepro vedl skupinku, která navštěvovala nemocné, společně také svědčili o své víře mezi lidmi léčícími se ze závislosti na drogách a alkoholu a také navštívili sestry Matky Terezy, kde slavili mši svatou a po ní hovořili s bezdomovci, tedy hlavně br Ginepro vydával svědectví o Kristu.

26. září se br Dominik účastnil otevírání nové církevní školky "Kardinála Berana" v ulici Žlutická v naší farnosti. Skvělé učitelky Ilona Tomanová (ředitelka) a Dáša Ettlerová se starají o děti a je zde velmi příjemná atmosféra. Didak v této školce má jednu měsíčně bohoslužbu slova. Děti však nejraději hrají na schovávanou, která následuje po modlitbě a slově. Didak vždy piká a pak hledá děti, které mají velkou radost.

Říjen

3. října jsme již tradičně slavili Tranzitus v kostele na Roudné. A následovala slavnost sv. Františka, **4. října** v bývalém klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie. Po mši svaté, které předsedal br Tomáš - dominikán, nás terciářská rodina v čele se svou představenou Pavlou Ženíškovou pozvala na bohaté pohoštění.

5. října jsme poprvé začali pořádat kurzy Alfa o třinácti večerech, které začínají vždy večeri a po ní jsou témata a diskuze. Tento program je zaměřen na hledající s možností pokračovat katechumenátem. Hlavním tahounem a iniciátorem je Míša Kopečková, další pomocníci, kteří vedou diskuzní skupinky jsou Vojta a Maruška Linková (maminka), a manželé Věrka a Luboš Kolafovi, přednáší br Dominik, Míša K., Elva, a jednou i rodný bratr br. Dominika Tomáš Valer. Večeři vaří naši farníci, kteří se střídají a též upečou i něco na zub.

8. - 15. října jsme uskutečnili pouť pro služebníky farnosti do Assisi. Jelo nás čtrnáct a navštívili jsme poustevny sv. Františka a závěr byl na hoře Alvernské, kde jsem byli dvě noci. Jela dvě auta s obsazením: Dominik, Didak, Jarka Straková, Eliška Storzerová, Milada Christovová, Kristina Lišková, Mirka Svobodová, Pavla Budilová, Radim a Hanka Tlustí, Míša a Veronika Štemberovi, Béd'a Kastner.

16. - 22. října bratři Dominik, Ginepro a Didak opustili Plzeň a účastnili jsme se duchovních cvičení na Velehradě, které vedl br. Vella s tématickým zaměřením na františkánskou spiritualitu. V Domečku měli bohoslužby naši akolyté Honza Klail, Milan Christov a jáhen Elva.

23. října - Slavné sliby br Eliáše v Brně - moc pěkné setkání bratří, sester i členů rodiny.

Listopad

1. listopadu - Slavnost Všech svatých, hlavním celebrantem byl br Šebestián. Po mši sv. bylo velmi milé posezení farníků s br Šebestiánem v Domečku.

4. - 6. listopadu - celooddílovka skautů u Mariánských Lázní s nočním přesunem od vlaku do srubů, kde jsme bydleli (za války zde byla německá protiletectká obrana). Cesta vedla mokřinami a tak někteří skautíci měli mokro v botách. Perlička: Didak se ptá ráno malých vlčat (Pavla B., Tondy Č., Jirky Ch), kde se myli a čistili zuby a dostal odpověď: "my se nemejem!" a hráli dál na honěnou.

19. listopadu - "kající pouť za Kristem Králem na Prusiny" za krásného počasí vyrazí skupina lidí pod vedením br Ginepra na pěší pouť, cestou mají k rozjímání texty z Písma svatého, v polovině cesty začíná křížová cesta. Na Prusinách čeká tradiční oběd - párečky s hořčicí. Po obědě je možnost přistoupit ke svátosti smíření, v 18:00h začíná mše sv. v tamním kostele sv. Jakuba.

20. listopadu - o Slavnosti Krista Krále, při mši sv. v 9:00h, při níž káže náš jáhen Elva, dostávají služebníci pověření ke službě na nový školní rok. Didak každému koupil růži (šedesát) ke konci již růže došly a mnozí je dostanou až příští rok.

21. listopadu - definitorium v Plzni. Místní bratři představili ostatním pozemek na Kotíkovské ul., o který žádají město a společně se zde modlili růženec. Br Ginepro se vytáhl v kuchařském umění, všem velmi chutnalo.

23. listopadu - jsme koupili devítimístné auto pro farnost značky Peugeot Expert Tepee. Auto je staré dva roky a má najeto 34000km. Zároveň jsou vybráni řidiči, kteří projdou školením.

24. - 26. listopadu mají bratři duchovní obnovu, na kterou pozvali br. Petra, aby ji vedl. V Štěnovicích bylo chladno a tak mnozí bratři rozjímali přikrytí dekami.

Prosinec

Od počátku **prosince každý čtvrtek** (od 14:30 - 16:30h) bratři zpovídají v našem bývalém klášteře, aby tak nabídli větší možnost zpovědní služby.

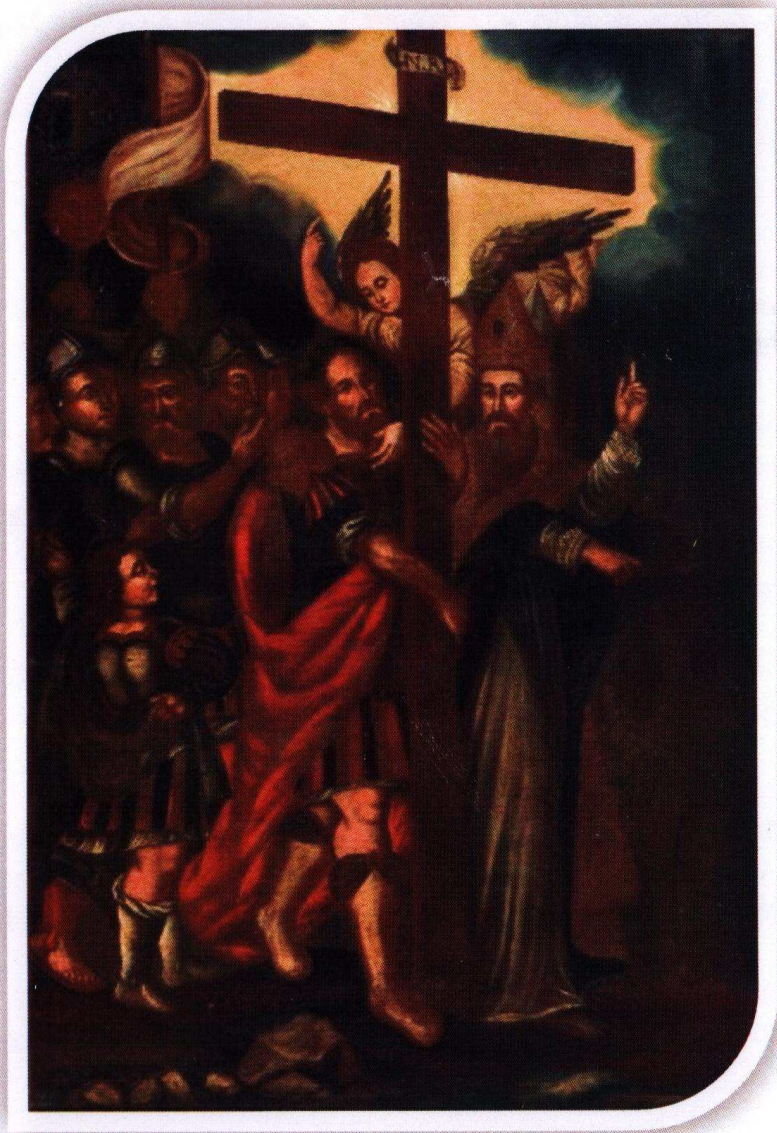
2. - 4. prosince je duchovní obnova mládeže. Jsou tři skupiny účastníků. Ve Starém Sedlišti, Jesenicích, Holostřevch. Nejstarší vede P. Petr Hruška a vaří stálice Maruška Linková - maminka; prostřední Dana Kabátková a br Dominik, vaří Renata a Tomáš Valerovi, technickou službu zajišťuje Brabi; nejmladší vede Elva, Petra T. Vojta L. a společenství "Asi Sudety", vaří Jana Pachnerová a Hedvika Bartošková.

5. prosince - sv. Mikuláš v Pávilonku, velmi pěkné setkání s nadílkou. Skvělý sv. Mikuláš (Martin Pachner) byl k nepoznání a moudře promlouval k dětem. Moderovali Jana a Jarda Pachnerovi.

9. - 10. prosince - duchovní obnova žen v Domečku, kterou vedl br Bernardin OFM, velmi se líbila. Technicky velmi perfektně připravily Pavla Budilová a Jitka Šťastná, připravily nádherně kapli a oblékly ji do bílé barvy s mnoha svícemi. Vařila Jana Bendová.

9. - 11. prosince - duchovní obnova mládeže vedená bratry a sestrami sv. Františka na Velehradě. Br. Dominik poznamenal: "v krátkém čase dal Bůh účastníkům mnoho milostí".

Zapsal bratr Didak

poutní mše svatá

v kostele **Povýšení svatého Kříže** v Chotíkově
se bude konat

v neděli 18.9.2011 v 10:30 hodin

Pěší pouť z Plzně:

sraz v 8:30 na konečné tramvaje č. 4 (Košutka)

Mateřská škola kardinála Berana jediná alternativní třída s křesťanskou výchovou v Plzni

Začátek provozu: 1. 9. 2011
Zřizovatel: Biskupství plzeňské

Náplň:

- výuka dětí přirozeným vztahům v různorodé společnosti
- výchova k úctě a toleranci, k respektu vzájemné odlišnosti
- učení prožitkovou metodou
- nenásilné vstěpování základních morálních a etických zásad
- návštěvy domova důchodců, Hospice sv. Lazara
- spolupráce s německou církevní školkou v Neumarktu

K tomuto dobrému dílu můžete přispět i Vy
na č.ú. 738611/0300 v.s.47

Kontakt: Petra Topolčany, tel. 774 438 212, e-mail: petra.topolcany@seznam.cz.

Mons. František Radkovský
biskup plzeňský

Mé srdce je připraveno, Bože

Žalm 108

*My milujeme, neboť On první
miloval nás*

1 Jan 4, 19

Mateřská škola

Kardinála Berana Plzeň

ředitelka: Ilona Tomanová
zřizovatel: Biskupství plzeňské

Žlutická 2, 323 00 Plzeň

IČ: 71 341 366
web: www.mskb.cz
e-mail: info@mskb.cz

tel: 773 225 779
773 225 611

Großherzige Unterstützung

Oberšine
matuřské školy
kardinála Berana

Erster katholischer Kindergarten im Bistum Pilsen

Ein Kindergarten in katholischer Trägerschaft? Was bei uns angesichts einer steigenden Präsenz des Staates auch im Vorschulbereich fast als Auslaufmodell angesehen werden kann, ist in der Tschechischen Republik zunehmend im Entstehen. So etwa der Kardinal-Beran-Kindergarten in Pilsen, der erste katholische Kindergarten in dieser Diözese, in dem 25 Kinder betreut werden.

Von Markus Bauer

Freier Journalist

Der Kindergarten ist benannt nach Josef Kardinal Beran, der am 29. Dezember 1888 in Pilsen geboren wurde und am 17. Mai 1969 in Rom starb. Er wurde 1946 zum Erzbischof von Prag ernannt, am 19. Juni jenes Jahres jedoch von den Kommunisten verhaftet und unter Hausarrest gestellt. 1965 ging er ins Exil nach Rom.

Zurück zum Kindergarten: Ein gravierender Einschnitt im Jahr 2011 war, dass der Kindergarten die bisherigen Räume im staatlichen Vorschulzentrum nicht länger benutzen durfte. Man musste in eine ehemalige Werkstatt umziehen. Zudem konnte das vorhandene Mobiljar nicht mitgenommen werden, da es zur staatlichen Einrichtung gehörte.

Hier half der Kindergarten St. Johannes Neumarkt aus der Oberpfalz. Roswitha Fuchs, Ehefrau des Regensburger Ackermann-Gemeinde-Diözesanvorsitzenden Leonhard Fuchs, hat seit 2006 Kontakte zur Diözese Pilsen und seit dieser Zeit den Austausch von Fachkräften in verschiedenen Bereichen ange-regt. Zunächst waren Praktikantinnen aus Pilsen im katholischen Haus St. Marien im Einsatz. Daraus entwickelten sich regelmäßige Treffen und die Beziehung zum Pilsener Kindergarten. Klar war, dass die Neumarkter Einrichtung der Pilsener angesichts dieser Umstrukturierung ihre Unterstützung anbot.

Am 5. August 2011 herrschte reges Treiben rund um den Hort in Neumarkt. Tische, Stühle, Spielsachen, Mal- und Bastelutensilien sowie Geschirr aus mehre-

Kinder beim Spielen im Kardinal-Beran-Kindergarten.

Foto: Roswitha Fuchs

ren Neumarkter Kindergärten wurden in einen Lieferwagen verstaub. Dazu kamen Geldspenden oder auch Puppenwagen, Bobbycars und Keyboards von Kindern. Am 6. August trafen die Utensilien im Pilsener Kindergarten ein. Weitere 935 Euro konnten bei einem Benefizgottesdienst im November in der Stadtpfarrkirche St. Johannes zugunsten des Kindergartens in Pilsen gesammelt werden, worüber sich besonders auch Stadtpfarrer Norbert Winner und Kindergartenleiterin Schwester Gunda Reichold freuten. Die 935 Euro wurden für weitere Ausstattung und Spielsachen für die Kinder investiert.

Darüber hinaus haben weitere deutsche Partner ihr Scherflein beigetragen. So floss die Kollekte bei der Pfingstmesse am Sudetendeutschen Tag 2011 in Augsburg diesem Zweck zu – knapp 6.000 Euro kamen zusammen. Mit einem großen Transparent, auf dem ein deutsches „Danke“ zu lesen war, sprachen die tschechischen Kinder den Sudetendeutschen ihren Dank aus. Pilsens Bischof František Radkovský

Christliche Prinzipien umsetzen

Foto: Roswitha Fuchs

Die Hintergründe, die zur Gründung des Kardinal-Beran-Kindergartens in Pilsen führten (vgl. S. 14/15), beleuchtet im Interview mit *Gemeinde creativ* die Leiterin der Einrichtung Petra Topolčany.

Gemeinde creativ: Welche Gründe veranlassten die katholische Kirche, diesen Kindergarten als Träger zu übernehmen? In Deutschland wurde eine Zeit lang der Rückzug der Kirchen aus diesem Arbeitsfeld diskutiert.

Topolčany: Auch in Tschechien sind Kindergärten größtenteils Sache des Staates. Und bei unserem Kindergarten war es ebenfalls so: 19 Jahre bestand die christliche Klasse im staatlichen Kindergarten. Doch im April 2011 kam die Leiterin des staatlichen Kindergartens und sagte, dass eine solche thematische Orientierung in keine staatliche Einrichtung gehöre. Und auch die Stadtführung stimmte dem zu. Die einzige Möglichkeit, um das schon über Jahre bewährte und einzigartige Programm weiterzuführen, war die Gründung eines christlichen Kindergartens unter Trägerschaft des Bistums. Auch in anderen Diözesen funktionierte diese Variante bereits. Bischof František Radkovský war so großzügig und ermöglichte die Gründung des Kindergartens. Ich war dann ab Mai Angestellte des Bistums und sollte alles Nötige erledigen – vom Umbau des Gebäudes über Sponsoren bis zu den administrativen und legislativen Erfordernissen.

Gemeinde creativ: Welche Bedeutung spielt die Konfession, das heißt der katholische Glaube, in Ihrem Kindergarten?

Topolčany: Wir sind der einzige christliche Kindergarten im Pilsner Kreis und versuchen, die christlichen

Prinzipien nicht nur zu präsentieren, sondern damit auch bei der Erziehung auf die Kinder einzuwirken. Nicht nur wegen der bisher 19-jährigen Tradition, die zudem ausgezeichnete Ergebnisse brachte, halten wir an dieser Basis fest, sondern auch deshalb, weil es besonders in heutigen Zeiten sehr wichtig ist, wie die Kinder erzogen werden. Ich weiß natürlich, in erster Linie ist die Erziehung der Kinder die Aufgabe der Familien. Aber nicht überall herrschen ideale Rahmenbedingungen oder die Mütter sind berufstätig. Oder es kommt auch vor, dass die Eltern wollen, dass ihre Kinder im christlichen Geist erzogen werden. Hier kann ein solcher Kindergarten eine Hilfe sein. Grundsätzlich sollte man auch in Sachen Kindergarten eine Auswahlmöglichkeit haben und diese Alternative gäbe es sonst in Pilsen nicht.

Gemeinde creativ: Welche Rolle spielen bei Ihrem Kindergarten die Ehrenamtlichen?

Topolčany: Am Anfang der Kindergarten-Initiative standen die Eltern, sie wollten diesen Kindergarten retten. Ich bin eigentlich auch eine von ihnen. Seit Beginn arbeiten wir eng zusammen. Die Eltern spielen also eine sehr wichtige Rolle bei diesem Projekt.

Gemeinde creativ: Wie schaut es mit der Finanzierung aus, da es ja in Tschechien keine Kirchensteuer gibt?

Topolčany: Das ist richtig, bei uns gibt es keine Kirchensteuer, und für das Bistum wäre es fast unmöglich, alles zu finanzieren. Deshalb mussten wir alle Anforderungen des Staates erfüllen, um finanzielle Unterstützung von dieser Seite zu erhalten. Obwohl wir keine staatliche Einrichtung sind, garantieren wir bestimmte Standards und dafür können wir auch eine Zuwendung bekommen. Im Fall der Trennung von Kirche und Staat wird es aber nicht mehr möglich sein. Wir bekommen jedoch nicht 100 Prozent der Kosten. Für den Umbau des Gebäudes haben wir Geld aus Spenden bekommen. Mit Hilfe von Bischof Radkovský haben wir viele Firmen und Gesellschaften angesprochen, darunter auch das Bistum Regensburg, das uns sehr unterstützte. Sehr behilflich war auch unser Partner-Kindergarten St. Johannes im Neumarkt, der uns Möbel, Spielzeuge und viele andere Sachen schenkte und für unseren Kindergarten auch eine Kollekte organisierte. Schwester Gunda war für uns auch eine wichtige psychische Hilfe. ■ Das Interview führte Markus Bauer

schrrieb an Monsignore Karl Wuchterl, Visitator für die Seelsorge an den Sudetendeutschen: „Empfangen Sie bitte meinen herzlichen Dank für die Spende, die während der Eucharistiefeier beim Sudetendeutschen Tag für unseren Kindergarten gesammelt wurde. Ihre finanzielle Hilfe hat die Gründung des Kardinal-Beran-Kindergartens in Pilsen als erstem katholischen Kindergarten in unserer Diözese bedeutend unterstützt. (...) Ich danke Ihnen und allen, die sich an der Hilfe beteiligt haben, für die Großzügigkeit und erbitte für alle den reichen Segen Gottes.“

Bischof František Radkovský bei der Segnung des Kardinal-Beran-Kindergartens.
Foto: Roswitha Fuchs

Auch die Diözese Regensburg fördert dieses Projekt in ihrer Partner- und Nachbardiözese. „Seit vielen Jahren werden Projekte, die vom Bischof von Pilsen befürwortet werden, darunter auch der Kindergarten Kardinal Beran, von der Diözese finanziell unterstützt stellt Jakob Schötz, der stellvertretende Leiter der Bischöflichen Presse- und Medienabteilung, dazu fest.

Alles in allem also gute Voraussetzungen, dass der Kindergarten am 1. September 2011 eröffnet werden konnte und auch weiterhin seine Aufgabe erfüllen kann. ■

Spende im Gepäck

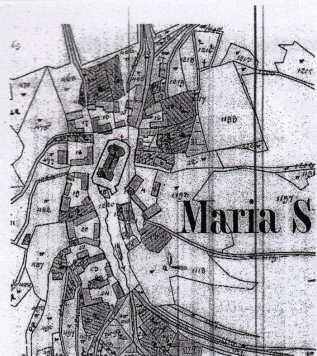
Delegation des Diözesan-Caritasverbandes Bamberg nahm an Jubiläumsfeier der Diözesan-Caritas Leitmeritz teil

Eine vom Heilpädagogischen Zentrum in Lichtenfels gefertigte Kerze und eine Spende über 2.000 Euro überreichte Diözesan-Caritasdirektor Gerhard Öhlein (im Bild links) seiner Kollegin Ružena Kavková vom Diözesan-Caritasverband Leitmeritz zu dessen 20-jährigen Jubiläum. Die Summe entspricht einem Drittel des Erlöses, den der tschechische Verband aus seiner jährlichen Caritas-Kollekte erzielt.

Im Anschluss an den Festgottesdienst in der Leitmeritzer Allerheiligenkirche betonte Kavková, dass ihr Caritasverband nur dank der Unterstützung durch die deutsche und österreichische Caritas aufgebaut werden konnte. Ausdrücklich erwähnte sie die fast 90 Hilfstransporte, die Herta Aue aus Erlangen mit Hilfe des Caritasverbandes Erlangen organisiert hat. Neben der inzwischen 87-jährigen Ehrenamtlichen begleitete auch Fritz Skowranek, der frühere Leiter der Abteilung Kinder- und Jugendhilfe beim Diözesan-Caritasverband Bamberg, Diözesan-Caritasdirektor Gerhard Öhlein zu den Feierlichkeiten in Nordböhmen. Skowranek hatte vor rund 15 Jahren die deutsch-tschechischen Beziehungen zwischen den beiden Diözesanverbänden angebahnt – vor allem zur Unterstützung des Mutter-Kind-Hauses „Maria Magdalena“ in Jiretin. ■

Foto: Krieger/Caritas Bamberg

Skoky na mapě stabilního katastru z r. 1841 (ÚAGaK Praha).

slovenští dosídlenci, většina z nich Skoky opustila poté, co odmítli v 50. letech vystoupit do JZD, jejich majetky převzaly státní statky. Obec se již nepodařilo nikdy plně dosídlit, pusté a opuštěné domy byly bořeny. Definitivní zkáza dokonala výstavba Žlutické přehradní nádrže na pinou vodu, dokončená v r. 1968. Skoky byly přehradou odříznuty od světa, zbývající obyvatelé byli vystěhováni do okolních obcí, až do tragické smrti v roce 1982 zde žila jen jedna stařenka. Zbytek domů i s farou armáda srovnala se zemí, z celé vsi, která měla v roce 1939 134 obyvatel a 25 domů, zůstaly stát pouze dnes chátrající bývalá hospoda čp. 21, jedna stodola, hřbitov, kaplička a kostel.

Dějiny poutního místa

Počátky poutního místa spadají do vrcholného baroka. Tehdy ves patřila k farě ve Žluticích. Tamní farář, tepelský premonstrát *P. Johann Rick*, nelibě nesl fakt, že Skokovští nemohli zejména v zimě chodit pravidelně do kostela. Proto vyzval 10 sedláků ze Skoků, aby se každý 10 zlatými složili na stavbu kaple a ulití zvonu pro kapli ve Skočích, kde by se mohli společně modlit. Výzvy uposlechl pouze jeden z nich, zbožný sedlák *Adam Lienert*, otec 7 dětí. Prodal jednoho ze svých 4 koní za 25 zlatých. Za ně v si Toužimi zajistil zedníka (při cestě našel tři krejčary, které propil se zedníkem na uzavření smlouvy a část věnoval toužimskému kostelu), ve Žluticích pak tesaře. Panský úřad v Údrči daroval na stavbu kaple 3 kmeny na dřevo a 200 cihel. *Lienert* vybral pro kapli zasvěcení Panně Marii Pomocné, proto dal pro kapli vymalovat u malíře *Johanna Wolfganga Richtera*, toužimského měšťana, kopii známého záračného obrazu Panny Marie Pomocné z německého Pasova. Obraz byl zhotoven za 8 dnů a stál 9 zlatých. 29.9.1717 byla kaple vysvěcena *P. Rickem*, byla zděná, klenutá, se dvěma okny, střecha byla kryta šindelem a měla věžičku se zvonem (ulit v

stol. vlastnili různí majitelé, např. *Jan Hladík*, *Wilhelm von Neuberg*, i jedna společnost z Rumburku. V l. 1904-1945 pak patřil rodině *Hilschnerů*. Po r. 1945 bylo německé obyvatelstvo Skoků vysídleno, část zdejších dvorů obsadili převážně

stol. vlastnili různí majitelé, např. *Jan Hladík*, *Wilhelm von Neuberg*, i jedna společnost z Rumburku. V l. 1904-1945 pak patřil rodině *Hilschnerů*. Po r. 1945 bylo německé obyvatelstvo Skoků vysídleno, část zdejších dvorů obsadili převážně

Praze za 30 zl.). V r. 1727 nechal *Lienert* vymalovat u toužimského malíře do kaple ještě obrat sv. Kateřiny a v r. 1733 byla ke kapli přistavěna dřevěná předsíň. Modlitby a prosby k P. Marii ve skokovské kapli byly účinné, přichozí hledali zejména přímluvu za uzdravení. Právě četná záračná uzdravení podnítila příliv dalších stovek a posléze i tisíců poutníků ze širokého okolí, kteří namísto poutě do vzdáleného Pasova, putovali do Skoků. *Lienert* inicioval svou vrchnost, *markraběnkou Sibylu Augustu z Bäden-Badenu*, která se v roce 1732 obrátila na pražského arcibiskupa *Daniela Josefa Mayera von Mayern* a požádala pražskou arcibiskupskou konzistoř o svolení konat v kapli mše svaté a o vyšetření zdejších zázraků.

V listopadu 1732 přijela do Žlutic vyšetřovací komise ve složení příseďící arcibiskupské konzistoře *Maximilián Wietrowski* a sekretář *Johannes Gallasch*. Za účasti *Josefa Haberkorna* pak 11 dnů vyšetřovala poutníky. Za svou činnost dostali komisaři od panského úřadu odměnu 120 a 60 zlatých. Komise zaznamenala různé zázraky, zejména záračná uzdravení poutníků z okolí (celkem bylo vyléčeno 18 měšťanů, řemeslníků a poddaných z okolních měst a vsí). Např. toužimský purkmistr a pekař *Albrecht* se během krupobíje mezi osmou a devátou hodinou večer modlil společně se ženou k P. Marii ve Skočích, aby uchránila jejich pole. Kroupy padaly velké jako vejce, manželka slíbila obětovat dvě svíce po 15 krejcarech. Když bouře přešla, vzali lucernu a šli na pole. Jejich pole bylo jako zázrakem nepoškozeno, okolní pole byla potlučena kroupami. Z vyslychaných poutníků se většina modlila za uzdravení, jiní za odpuštění platu za dříví, za uzdravení chromého koně či za ochranu před krupobíjím. Na základě šetření byl arcibiskupskou konzistoří skokovský „pasovský“ obraz P. Marie Pomocné prohlášen pouze za dobrý a dobročinný.

Dekretem z 3.4.1734 arcibiskupská konzistoř povolila konat mše svaté. První se uskutečnila již 16. dubna. O dva roky později povolila konzistoř konání procesí do Skoků, první se konalo pod vedením *P. Johanna Altmanna* z Buškovic 16. června 1736. Ještě téhož roku dosáhl počet poutníků 29.350. Příliv poutníků a obětích peněz, v l. 1728-39 bylo na sbírkách od poutníků shromážděno jmenů ve výši 12.522 zlatých, podnítilo skokovskou vrchnost, *markraběte Ludvíka Jiřího z Baden-Badenu*, k rozhodnutí nahradit kapli větším kostelem. Návrh stavby byl zadán 22.4.1736 staviteli *Johannu Schmidovi*, měšťanu z Útviny. Jím podepsaný stavební plán s rozpočtem ve výši 9.548 zlatých a 22 krejcarů byl prostřednictvím vrchního inspektora dvorního úřadu v Ostrově *Kliegla* 8.6.1736 předložen markraběti. *Schmid* patřil mezi významné regionální barokní stavitele, kromě Skoků realizoval také poutní kostel sv. Anny v Sedleci u Karlových Varů (1738-1745) a barokní přestavbu kostela Narození P. Marie v Toužimi a novostavbu fary tamtéž (1738-1742). 23.10.1736 položil tepelský opat *Raimund Schimanowsky* základní kámen a již 29.3.1738 byl kostel zasvěcený Navštívení Panny Marie (svátek 2. července) slavnostně vysvěcen za účasti tepelského opata *Hieronyma Francisca Ambrose* a dalších 20 prelátů a jiných duchovních, patrona

kostela, *markraběte bádenského*, zastupoval jeho vrchní inspektor a dvorní rada *Kliger* z Ostrova, který 15.7. zaslal markraběti zprávu o průběhu slavnosti. Poutníků se zde sešlo na 8.000 z okolních farností, bylo pro ně vystaveno 21 sudů s pivem. Během stavby došlo ke změně původního plánu, namísto jednověžového průčelí bylo vybudováno dnešní monumentální

průčelí dvouvěžové. Kostel byl spravován žlutickou farou na panství *Kokořovců*, patronátní právo však patřilo skokovské vrchnosti, *Bádenským*, což způsobilo spory mezi oběma feudály. *Markrabě Ludvík Jiří* začal bez zemského povolení čepovat ve Skočích pro poutníky pivo ze svých pivovarů a kontroloval obětní peníze od poutníků. To nelibě nesli patroni žlutické fary *Kokořovci*. *Bádenští* využili svých dobrých styků s tepelským opatem, který na papeži *Benediktu XIV.* získal v r. 1740 exempční bulu, kterou byl kostel ve Skočích vyjmut z pravomoci pražského arcibiskupství a přifařen ke klášterní farnosti. V témže roce, 9. července, byl slavnostně za účasti choťšovského probošta *Kryštofa Schmidla* přenesen milostný obraz z malé kaple do kostela, patrně tehdy byl obraz doplněn o zlatou korunku. Spory obou feudálů však pokračovaly dále, nakonec rozhodla až císařovna *Marie Terezie* a svým dekretem z 2.4.1746 rozhodla o přidělení obce do duchovní správy fary ve Žluticích, udělila *Kokořovcům* právo být přítomní při otvírání schránky na obětní peníze a *Bádenským* zakázala ve Skočích výčep piva a přikázala úhradu vzniklých škod. 2. července 1748 zřídil tepelský klášter při kostele superiorát, který převzal superior *P. Rick*. Definitivní tečku za spory udělalo povýšení Skoků na samostatnou faru v r. 1749, současně byl zřízen hřbitov. K nově vzniklé farnosti byly přifařeny ještě obec Mlýňany a osady Dolánky a Martice. Po zákazu procesí císařem *Josefem II.* v r. 1784 poutě do Skoků téměř ustaly. Kostel začal chátrat, přechod patronátních práv na údrský velkostatek omezil údržbu stavby. Již v roce 1838 jsou zaznamenány závažné škody, zejména na střechě kostela, nakonec musela být kostelní loď pro bohoslužby zcela uzavřena. Změnu přineslo až převedení patronátu na tepelský klášter 27.12.1902. Jeho opat *Gilbert Johann Baptist Helmer* nechal kostel v r. 1903 opravit a současně dal vystavět novou velkou faru.

Někdejší věhlas mariánského poutního místa, kam přicházelo přes 40.000 poutníků ročně, se dodnes odráží ve známém řčení „panenko skákavá“, které je českým zlidovělým označením pro obraz P. Marie Pomocné ze Skoků.